

Budapest (más forrás szerint Zágráb), 1906. július 27. – Budapest, 1979. január 30.

A budapesti Eötvös Kollégium diákjaként a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészeti Karán 1930-ban szerzett középiskolai tanári, majd doktori oklevelet. 1930-tól gimnáziumi, 1932-től kereskedelmi iskolai tanár, 1945-től a Vallás- és Közoktatási Minisztériumban osztályvezető helyettes, 1946-tól a budapesti tankerület főigazgatója, 1948-tól a Vallás- és Közoktatási Minisztérium államtitkára. 1950-től gimnáziumi igazgató, 1956-tól 1973-ig, nyugdíjba vonulásáig a budapesti Ságvári Endre Gyakorló Iskola vezető tanára. 1967-ben az újjáalakult Magyar Pedagógiai Társaság gimnáziumi szakosztályának elnöke, 1975-től tiszteletbeli elnöke. Főmunkatársa volt a Világirodalmi Lexikonnak. Műfordításai a francia irodalomból széles látókörrel tanúskodnak. Rousseau – tanulmánya maradandó értéke esszéirodalmunknak.